

Näringsdepartementet

103 30 Stockholm

Stockholm, 2018-04-03

Remissvar**Delbetänkande Nystart för byggstandardiseringen genom stärkt samverkan, SOU 2017:106 från Kommittén för modernare byggregler
N2017-07817-PBB**

Rapportförfattarna skall ha en eloge för en gedigen och välskriven utredning. Den innehåller en lägesbeskrivning där problem identifieras och utmynnar i tre förslag. Det finns dock anledning att kommentera såväl problembeskrivning som förslag.

Enligt rapportförfattarna är brist på samverkan mellan SIS, Boverket och samhällsbyggnadsbranschen huvudproblemet. Som vi ser det finns det åtminstone ytterligare ett stort problem. Det är att den statliga finansieringen av kommittéarbetet successivt minskat sedan slutet av 1980-talet. Då svarade staten för halva finansieringen, dvs. staten la till lika mycket som industrin bidrog med. Nu är statens andel nere på 10 %. Detta har i sin tur medfört att SIS inte längre låter högskolans lärare och forskare delta kostnadsfritt. Därav följer att högskolans deltagande i kommittéarbetet sjunkit kraftigt. Chalmers och KTH finns bara med i fyra kommittéer och LTH och LTU bara i varsin (tabell 4.1). Deltagaravgiften i en kommitté är i och för sig inte avskräckande hög men att betala deltagaravgifter ligger inte i högskolans uppdrag. Boverket och Trafikverket har samtidigt förändrats över tid och har idag väsentligt färre tekniska experter än tidigare. Trafikverket renodlar alltmer rollen som beställare. Det innebär att behovet av experter från högskolan och forskningsinstitut för att tillvarata samhällsintressena är stort. En hög andel av standardiseringen sker på europeisk nivå. För att svenska synpunkter skall kunna balansera synpunkter från de stora länderna (Tyskland, Frankrike, Storbritannien), som ofta företräds av akademiskt högt meriterade professorer behöver vi anlita motsvarande kompetens. Villkoren för t.ex. en tysk professor är vidare mycket bättre än för en svensk, så deltagaravgiften är inget problem i Tyskland. Vill man öka chanserna till att de egna synpunkterna skall beaktas är det bästa medlet att erbjuda CEN kanslifunktionen. En hög andel (antagligen minst 70 %) av första versionen av en standard återfinns i den slutliga standarden och den första versionen skrivs av kansliet. Men kanslier kostar!

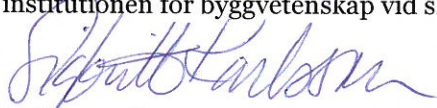
Det borde dock inte vara något problem att få fram mer pengar om man ser standardiseringen i ett större, nationellt perspektiv. Rapportförfattarna ger själv ett konkret exempel på en årlig nationell besparing på 25 Mkr (sid. 108). Det går att finna många fler.

Ett annat problem som rapportförfattarna identifierat är missnöjet med avgiftsbelagda standarder och missbruket av privatkopiering. Här skulle man som förklaring vilja lägga till den moderna trend där många människor anser att allt som finns på nätet bör vara gratis. Tänk på tjänster som Spotify och Piratpartiets framgångar! Här finns en pedagogisk uppgift. Men frågan är om huruvida – som rapportförfattarna föreslår – mer information om standardiseringsarbetet räcker.

Eftersom problembeskrivningen inte är heltäckande blir förslagen heller inte tillräckliga. Vi är tveksamma till förslaget med samordnare. I de kommittéer vi tidigare deltagit i har vi inte sett något sådant problem. Tvärtom brukar samarbetat fungera väl. Däremot bör man tillsätta en grupp som kan utröna hur man skall kunna öka kommittéarbetets finansiering.

Vi har inga invändningar mot de övriga förslagen. Däremot anser vi att det föreslagna myndighetsrådet bör kompletteras med en eller ett par personer från högskolan.

Remissvaret har utarbetats av Johan Silfwerbrand professor i brobyggnad, institutionen för byggvetenskap vid skolan för arkitektur och samhällsbyggnad.

Sigbritt Karlsson
Rektor